

В. „Република“
излиза всѣка Сѣбота

Абонамента на „Република“ е въ прѣдплата.

За България:

за 3 мѣсеца 1.50 левъ
„ 6 „ 2.50 „
„ 1 година 5 „

За Странство:

за 6 мѣсеца 4 лева
„ 1 година 7.50 „

Абонирането става направо въ администрацията и при всички телегр.-пош. станции или при мѣстнитѣ настоятели и се смѣта винаги отъ началото на мѣсеца.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописинесе връщатъ.

Единъ брой 10 ст.

РЕПУБЛИКА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИТЪ РЕПУБЛИКАНЦИ

LA RÉPUBLIQUE

Organe des républicains bulgares

Обявления се приематъ

За единъ редъ гармондъ на IV стр. 15 ст. за пръвъ пътъ и по 10 ст. на всѣки послѣдующъ.

За обявленията на I стр. — съ особно споразумѣние

Съдеб. приставиплащатъ по 2 ст. на дума.

Всичко, що се отнася до редакцията и администрацията се испраща на адресъ: Редакция в. „Република“ — Сливенъ.

Поръчки, неприсдружени съ стойността имъ, оставатъ безъ внимание.

Единъ брой 10 ст.

* **Всичко за народа и всичко чрезъ народа** *

Още единъжъ умоляваме г. г. абонатитѣ си да ни се издѣлжатъ за да не имъ спираме изпращането на вѣстника.

Тия, които напълно ни се издѣлжатъ, ще получатъ безплатно премията на вѣстника ни — „ПОСЛАНИЕ КЪМЪ БОГА“ отъ Васа Пелагичъ.

Администрацията.

Възползвайте се!

Подъ хот. «Зора», въ обушарницата на **Димитъръ С. Задгорски**, награденъ съ почетенъ дипломъ отъ I Бълг. Изложение въ Пловдивъ, се продаватъ най-елегантни и здрави, на скоро изработени, разни видове: **мъжки, женски и дѣтски обуца**, ботуши, щифали, руски ластици (отдѣлно и заедно съ щифали) и пр.

Работа искусна.

Цѣни намалени.

Скръбно извѣстие

Съ скрушено сърдце и неизразима скръбъ извѣстяваме на роднини, приятели и познайници, че многообичната ни дъщеря, сестра, внучка и плѣменница

АНКА С. КОЖУХАРОВА

слѣдъ петъ мѣсечно болѣдуване прѣдаде Богу духъ снощи въ 5 часа на 16 годишна възраст.

Сливенъ, 18-и Ноември 1899 год.

Отъ семействата: { **Кожухарови**
Мирковичъ

Бивши гимназистъ, основенъ учителъ и студентъ въ странство подготвя по различни прѣдмети ученици отъ отдѣленията и классоветѣ. Условия много износни. Споразумѣние въ редакцията.

ГОЛЪМЪ

СЛУЧАЕНЪ ПРИХОДЪ

може всѣки единъ да си осигори чрезъ продаване лозове отъ Софийската Градска Класна Лотария.

ЗА СВѢДЕНИЕ ВЪ

РАЗМѢННА БАНКА-САФИРЪ. СОФИЯ

ул. Лега жъла на Търновската улица.

Сливенъ, 27 ноември 1899 г.

Прѣди нѣколко дена бургашкитѣ антисемити подадѣха до Народното Събрание заявление, съ което искатъ да се взематъ законодателни мѣрки противъ еврейтѣ въ България. Туй заявление се послѣдва отъ друго направено отъ софийскитѣ антисемити и както се види ще бжде послѣдвано и отъ други подобни заявления изъ нѣкои краища на България, като Плевенъ и пр. Въ тия заявления се иска да се запрѣти на нови евреи да се прѣселватъ отъ вѣнъ, да не се допускатъ еврейтѣ до търговетъ, понеже правяли нечестни работи, да се запрѣти влизането въ бракъ на българи съ евреи, да не имъ се позволява на тия да купуватъ земи, да се наказва съ смъртно наказание всѣко ритуално убийство отъ тѣхна страна и пр. Тукъ-тамъ вече сж се основали антисемитически клубове и нѣколко вѣстника въ всѣки брой пропагандиратъ дѣятелно борба съ еврейтѣ. Изобщо антисемитическата пропаганда значително се е усилила напоследъкъ.

Антисемитизмътъ сжществува почти въ всички държави въ Европа, дѣто има значително число евреи, но най-много въ Австрия и въ Германия. Человѣколюбива Франция сжщо не се опази отъ това движение, на което жертва бѣше станалъ Драйфусъ. Наврѣдъ се намиратъ хора, ненаучени да се взиратъ по-дълбоко въ общественитѣ явления и вземащи повърхността на нѣщата за тѣхната сжщностъ. Когато тѣзи хора се намѣрятъ прѣдъ свършенния социаленъ въпросъ, когато видятъ отъ една страна отпадането на занаятитѣ, все по-голѣмото пролетаризиране на народа, а отъ друга констатиратъ, че еврейтѣ сж по-ловки въ финансовитѣ и търговски спекулации, че мнозина изъ между тѣхъ ставатъ милионери капиталисти, повърхностнитѣ хора отведнѣжъ дохождатъ до заключение, че причината на злото се намира въ еврейтѣ, които съ нечестни сръдства оголватъ народа и се обогатяватъ на неговъ грѣбъ. Отъ тукъ тѣ завчасъ рѣшаватъ, че цѣртътъ противъ злото е да се объяви война на еврейтѣ, на всички евреи до единъ — богати и сиромаси. За да бжде борбата по-успѣшна прибѣгва се и до религиозната умраза, като се разпалва фантазията на населението и съ разпространение на вѣрването въ нѣкакво ритуално убийство, наложено на еврейтѣ отъ свещенитѣ имъ книги.

Антисемитизмътъ е едно движение отъ най-долна проба. Той почива върху криви обобщения и цѣвти върху невѣжество то на тѣлпата. Неговиятъ сръдновѣковенъ характеръ е просто позоръ за нашия цивилизованъ вѣкъ. Неговитѣ послѣдователи сж или отчаяни невѣжи, или шарлатани отъ най-низъкъ уровеньъ. Другадѣ той е оржжието на разни реакционери и тѣсногрѣди националисти, у насъ го въведѣха доландаржиитѣ и шантажиститѣ. Разбира се, туй не прѣчи, што между антисемититѣ да подпадатъ и хора искренни, но заблудени и кжсогледни.

И дѣйствително, какви аргументи привежда антисемитизмътъ въ своя полза? Еврейтѣ били експлоататори, обогатявали се съ нечестни сръдства. Много добрѣ, по всички евреи ли сж такива и само между еврейтѣ ли се намиратъ такива? Защо не се прѣслѣдватъ изобщо експлоататоритѣ и богатеѣщитѣ съ нечестни сръдства, отъ каквато щатъ народностъ да сж, ами само еврейтѣ? Малко ли българи има, които надминаватъ еврейтѣ съ своето безбожно експлоатиране на бѣдното население? Антисемититѣ казватъ, че експлоататоритѣ между другитѣ народности били рѣдкостъ, а между еврейтѣ съставлявали общо правило. И това не е истина. Истина е само, че еврейтѣ сж по-ловки въ своитѣ експлоатирания, по-сръчни въ търговскитѣ и финансовитѣ спекулации. Сжщо тѣй и процентътъ на шарлатанитѣ между тѣхъ е по-голѣмъ. Но всичко туй не оправдава още едно движение противъ цѣлата еврейска нация. То ще бжде все сжщо да прѣслѣдватъ италиянитѣ, защото даватъ най-голѣмъ процентъ разбойници и анархисти, или да дадемъ право на турцитѣ, за дѣто избиватъ мирното население за наказание на възстаналитѣ.

Никой не отрича, че между еврейтѣ има много спекуланти, че изобщо еврейтѣ сж по-лукави, че тѣ иматъ нѣкои непривлѣкателни качества, напимѣръ малодушие, подкупничество и пр. Но, отъ една страна, кой народъ си нѣма своитѣ лоши качества? Ний, българитѣ, си имаме своята бай ганьовщина, своята грубостъ. А отъ друга, не сж ли християнскитѣ народи най-много виновни за некрасивитѣ черти на еврейския характеръ? Какво можемъ да очакваме отъ единъ народъ тѣй много прѣслѣдванъ още отъ вѣмето на Христа, че и до день днешенъ? И ний, да бѣхме на негово мѣсто, днесъ щѣхме да бждемъ сжщо тѣй страхливи, лукави и кой знай какво още.

Относително употреблението отъ еврейтѣ на християнска кръвъ, това още е недоказана басня. Но и да бжде истина, прѣстѣплението ще се прѣслѣдва като всѣко прѣстѣпление, възъ основа на общитѣ закони. Съ нищо пакъ не се оправдава варварското гонене на цѣла една нация. Не прѣслѣдване, а култура трѣбва, ако дѣйствително еврейтѣ иматъ такъвъ ужасенъ обичай. Колкото за прѣселването на нови евреи, ако това заплашва економически страната, то трѣбва да се подведе подъ общъ законъ въобще за прѣселването на чужденци, а не пакъ да се насочва само противъ една нация.

Нуждата отъ единъ общъ езикъ

Всѣки знае, какво ще каже да си въ чужда страна и да не разбирашъ тамкашия езикъ, или пъкъ да се срѣщнешъ въ родната си страна съ хора, които не говорятъ на родния ти езикъ. Додѣто пътуванията въ чужди страни и срѣща съ чужди хора бѣха рѣдкостъ, нуждата отъ знанието на чужди езици не се чувствуваше толкова много. Но днесъ работата е съвсѣмъ друга. Развитието на търговскитѣ сношения съ всички страни на земята, бързитѣ съобщения съ желѣзницитѣ и параходитѣ, достѣпността и на най-затѣжнитѣ страни за крака на чужденеца пѣтникъ, евтинията на пътуванията, прѣмахването на много политически прѣчки, които правѣха пътуванията мѣчни и опасни, разширението на всесвѣтския пазаръ и толкова още други условия направиха пътуванията изъ чужди страни най-обикновено явление, сближенията на хората отъ разни народности най-банално събитие. Англичани, Руси, Нѣмци, Французи днесъ кръстосватъ и най-затѣжнитѣ нѣкога нецивилизовани страни. Японци и Китайци обикалятъ цѣлъ свѣтъ. Гръкъ, или ерменецъ ще се намѣри почти въ всѣки крайбрѣженъ градъ. На всѣка страна столицата и по-главнитѣ търговски градове съдържатъ елементи отъ най-различни народности. На всѣка крачка, дѣто се казва, чловѣкъ е изложенъ, дори и въ родната си земя, на нуждата да знае тоя и оня чужди езици, и то не само зарадъ търговскитѣ си сношения. Както търговията, тѣй и индустрията, науката, литературата, изкуствата станаха всесвѣтски. Въ всѣко отношение чловѣкъ има нужда да научи нѣколко чужди езици.

Като се взематъ сега прѣдъ видъ, колко по-главни народности съществуватъ и колко по-главни езици е принуденъ чловѣкъ да изучава, за да може горѣ-долу да бжде улесненъ само при сношенията си отъ различно естество съ европейскитѣ страни, — всѣки ще разбере отъ каква полза ще бжде установяването на единъ общъ езикъ, чрѣзъ който всички народи по цѣлия свѣтъ да могатъ да се разбиратъ и сношаватъ. Тогава чловѣкъ нѣма да има нужда да знае английски, френски, нѣмски, руски, турски, италиански, гръцки и пр., а само родния си езикъ и общоустановения. Тогава той ще може да пропѣтува цѣлото земно кълбо безъ да се страхува, че не ще може да се разправи нѣкъдѣ на познатъ езикъ. Той нѣма да бжде нѣмъ въ желѣзницитѣ или въ параходитѣ съ чужденцитѣ, съ които случайно пътува. Изъ чуждитѣ страни нѣма само да зная по улицитѣ и да се разправа съ рѣцитъ по гостилници, хотели и магазини, а ще разпитва, ще изучава, ще се разправа като въ родната си земя. Написаната на тоя общъ езикъ журналистика и литература на цѣлия свѣтъ ще бжде негово достояние. Въ всѣки кѣтъ по земята той ще намѣри вѣстникъ и книга, съ които да прѣкара частъ отъ врѣмето си. Той ще може съ търговцитѣ и индустриалцитѣ на цѣлия свѣтъ да кореспондира и не ще има нужда да плаща за прѣводчикъ. Ако е ученъ, неговитѣ трудове ще бждатъ достѣпни за ученитѣ на всички народности, безъ да има нужда отъ прѣводъ. Ако е романистъ, неговитѣ романи отведнѣжъ могатъ да ставатъ достояние на всесвѣтската публика. Политическитѣ новини, дипломатическитѣ сношения, вѣстникарскитѣ статии, новини и извѣстия ще се прѣдаватъ на общия езикъ. Може сигурно да се прѣдположи, че почти всички вѣстници ще се списватъ, ако не съвсѣмъ на общъ езикъ, то поне половината на общъ, половината на мѣстенъ. Повеже така ще иматъ по-голямъ пазаръ. Прочутитѣ професори, знаменититѣ оратори ще мо-

гатъ да прѣподаватъ и ораторствуватъ на всѣка точка на земното кълбо на общоразбрания езикъ. Чрѣзъ неговото установяване ще се прѣмахнатъ ония борби за езикъ, каквито сѣще стуватъ напримѣръ въ Белгия между фламандци и валонци, въ Австро-Унгария между славяни и нѣмци и пр. Какво улеснение ще бжде това, напримѣръ, за Швейцария, дѣто държавнитѣ служители сѣ задѣлжени да знаятъ френски, нѣмски и италиански! Съ него ще се избѣгнатъ, както неприятноститѣ въ отношенията на двѣ личности отъ различни народности, които искатъ да дадатъ прѣдимство на своя роденъ езикъ, тѣй и мѣжнотията на разгласяването на правителственитѣ или общински наредби въ градове съ пѣстроцвѣтно население. Установяването на единъ общъ езикъ, който да се въведе задѣлжително въ училищата и учрѣжденията, като внесе най-голямъ леснотии въ международнитѣ сношения, ще докара сближаването на хората отъ най-различни народности и страни до висока степенъ. А колкото повече хората се сближаватъ и опознаватъ, толкова повече всеобщия миръ се въдворява безъ всѣкакви изкуствени мѣрки.

Още отъ врѣмето на Лайбница много умове сѣ работѣли за разрѣшението на въпроса за единъ общъ езикъ, но най-сполучливо разрѣшение му е далъ г. Д-ръ Заменхофъ съ езика „Есперанто“. Въместо да кове нови думи, той взема най-обшеупотрѣбителнитѣ корени отъ европейскитѣ езици. Граматиката е съвършено опростотворена и езикътъ може съ малко трудъ и въ двѣ-три недѣли да се научи. За повече подробности пращаме читателя къмъ малката брошурка на г. Г. Н. Орѣшковъ: „Кратки свѣдѣния по международния езикъ Есперанто“, която се намира и въ редакцията ни и струва 25 ст.

Вжтрешенъ прѣгледъ

Нашия възлюбленъ господарь денѣ и нощѣ мисли какъ да ни ошастливи, насъ злочеститѣ негови раби. Той толкова много обича земята ни, че само я обикаля и издирва, дѣ има хубави кѣтчета, които да награди съ благоволенieto си. Като се опита напразно да си призови въ видъ на щедъръ подарѣкъ нѣкой отъ имотитѣ на Рилския мѣнастиръ, сега благоволилъ да хвърли височайшия си погледъ върху Прѣображенския мѣнастиръ, както и върху Хисаря до Търново. Нашия възлюбленъ господарь нече голѣми работи въ тая гладна година: само да му се отстѣпятъ за живѣние стай отъ мѣнастиря и да му се подари Хисаря отъ Търновското кметство. За голѣма жалостъ каналитѣ не оцѣнили високото благоволение на възлюбления, та братството въ силата на своя уставъ, отказало на височайшата воля, а кметството се почувствовало за сега твърдѣ смутено прѣдъ обществената съвѣсть. Ний мислимъ, че слѣдъ най-правилното разрѣшение на финансовата криза, отъ признателностъ трѣбва да подаримъ цѣла България на нашия възлюбленъ князь. Срамота е и нѣкъ.

Щедрото пожертвование на господаря, което унесе въ небеса отъ възхищение сойкитѣ и гаргитѣ, си имало една тънка смѣтчица. Прѣзъ вратата се внасятъ 500000 лева, а прѣзъ прозорцитѣ, да не види никой, се изнасятъ 800000, за постройка на мавзолей на покойната княгиня. Колко евтино ни струва династията и колко щедри подарѣци ни прави! Иди и слѣдъ туй не подарявай на възлюбления разни мѣнастирски и общински имоти!

Хората, които бѣсѣха, взстрѣляха, набиваха клѣчки подъ погтетѣ горѣха живи затворенитѣ, бѣха докарани дѣте въ майка да пропици въ България, се събраха прѣди нѣколко дена на конгресъ въ София не за да рѣшатъ по кой начинъ да изкупятъ грѣховетѣ си съ една плодотворна принципиална политическа дѣятелностъ, а за да покажатъ на свѣта, че влѣчугарството, блюдолизничеството, лакейщината достига по изобилие уровня на тѣхната класическа жестокостъ. Цѣлиятъ имъ конгресъ не е нищо друго, освѣнъ отвратително лакейничество прѣдъ княза съ най-низкопоклонни словоизлияния за династията. И всичко туй се прави за да се дойде на власт и за да изпита българина отново на гърба си честитото бракосъчетание на отечествоизбавителитѣ съ свѣцогасителитѣ, на азиатската свирѣлостъ съ византийското гешептарство.

Народното събрание прие набързо единъ законъ, който ще се отрази лошо върху населението. Съ него се дава на народната банка

право да изплаща златнитѣ банкноти въ сребро съ ажиото — и това е докарало изведнѣжъ поскѣпване на златото и е дало добъръ мегданъ на борсовитѣ спекулации. А сѣщо се допуща на банката да издаде сребърни банкноти за 12000000 лева — и тѣ вече били пуснати въ циркулация. И двѣтѣ тия мѣрки ще усилятъ, вмѣсто да поправятъ, финансовата криза.

Правителственото болшинство, слѣдъ като касира толкова опозиционни депутати за най-сѣмнителни нарушения на избирателния законъ, утвърдило Ямболския изборъ, дѣто се доказа, че г. Сакъзовъ има повече гласове и че само съ мошеничество сѣ избрани правителственитѣ кандидати, а пъкъ за явно насилническия изборъ въ Видинско назначило анкета, при всички официални доказателства въ полза на касирането. Защо е болшинство, ако не постѣпва така.

Въ недѣля, на 21 того, по 10 часа прѣди обѣдъ, въ читалищния салонъ женското дружество „Майчина Дѣлжностъ“ направи водосвѣтъ, слѣдъ който даде отчетъ за дѣятелността си. Г-жа Ст. В. Димитриева разви накратко цѣлѣта на дружеството, което въ свръзка съ общото движение за еманципацията на жената ще се грижи за нейното нравствено повдигане и материално подпомагане. Дружеството сега подпомагало на бѣдни ученички за довършване на образованието си, а, когато капиталъ му достигнѣлъ 20000 лева, щѣло да устрои забавачница. Годишниятъ му приходъ е между 1000—1500 л. Дружеството заслужва всѣка похвала. — Слѣдъ отчета, г. Граблашевъ държа втората си сказка, по темата „Опасностъ“; той изброи нѣколко опасности, отъ които се заплашва България: лихварството и разнитѣ безчестни срдѣства за обогатяване, отъ които населението все повече обѣднява, сиромашията — майка на всички пороци и прѣстѣпления, тичането на нашитѣ учени все чиновници да ставатъ, вмѣсто да се залавятъ за занаятъ, земледѣлие или търговия, нашето лошо възпитание, да се бъркаме въ чужди работи и да се подкупаваме единъ други, отпадѣка на религията у насъ и пр. По тѣзи послѣдната точка не сме съгласни напълно съ неговитѣ заключения, тѣй като едно е общественая нравственостъ, друго е върване въ висши разумъ и справедливостъ и съвсѣмъ друго е дадени религиозни учреждения и догми. Туй послѣдното е основано на лѣжа и прѣдразѣждѣци и народитѣ не само могатъ да съществува безъ него, но и много по-добрѣ даже. Говорителтътъ направи сказката си много увлѣкателна и интересна съ разни примѣри изъ своя животъ, често твърдѣ шеговити. — Вечерѣта женското дружество даде танцовална вечеринка въ сѣщия салонъ.

Бай Ганьо мющерия. За да дадемъ донедѣ справедливостъ на бай Ганьо буфетчикъ, трѣбва да кажемъ, че и бай Ганьо като мющерия го прѣкалява май. Той все голѣма работа изисква, хубави питиета и скѣпи закуски, бърза прислуга и европейски маниери, все се кара, все е недоволенъ, все мърмори и критикува, а пъкъ когато му поискатъ петъ стотинки повече за добрата прислуга и по-скѣпитѣ закуски — не можешъ излѣзе насрѣща му отъ разправии и крѣсъци. Че остави него, ами бай Ганьо мющерия знае и другъ занаятъ въ мъгляво врѣме: наплюска се хубавичко бай Ганьо, нажабури се до гърло, па току си подвий опашката въ калябалка безъ да плати, че иди го трѣси сетѣ кой е и що е. Нѣма що да се каже — и като бюфетчикъ го бива и като мющерия си го бива, пусти бай Ганьо!

Тая вечеръ, сѣбота, Работническото читалище „Хр. Ботѣвъ“ ще даде въ салона на Народното читалище драмата *Кулата Нелъ*, отъ Александъръ Дюма. Сутрѣ недѣля, въ 10 часа прѣди обѣдъ, въ читалищния салонъ, г. Д-ръ Камбосевъ ще държи сказка по темата *За връщане отъ спиритнитѣ пиѣшета и отъ пиянството*.

Глупавиятъ дрипелъ „Голгота“, който се подвизава противъ еврейтѣ съ цѣлъ за шантажъ, слѣдъ като излѣ глупостѣта си въ идеята „Бургазъ—порто франко“, чуди се сега кѣдѣ да ни хали, задѣто сме защищавали еврейтѣ. Legou-Beaulieu билъ еврействующъ, Ер. Ренанъ билъ смахнатъ, социалиститѣ били хаймани и мързелници, ний юноши—диванета, а само тѣ, голготинитѣ, светии—мѣдречи. Тѣхната антисемитическа борба е толкова низка, кална, користолоубива, отвратителна и донѣ-кихотска, че ний намираме за нужно пакъ да имъ повторимъ лѣтошния си свѣтъ: вмѣсто „Голгота“ да издаватъ, по-добрѣ въ морето да се издаватъ. То търпи всѣкакви глупости, които и хартията се отказва да носи.

Единъ фабрикантинъ на платове ни обрѣща вниманието върху евтиното мито, което, спо-

редъ новия проектъ за тарифа на стокитѣ, ще се взема отъ чуждитѣ дрѣхи. Прѣдвидено е 300 лева мито за 100 килограма, значи около 6 лева най-много за единъ катъ дрѣхи, които ще тежатъ около 2 килогр. Тѣзи 6 лева не сж достатъчни да повдигнатъ нашата индустрия, тѣй като чуждиятъ фабрикантинъ ще си ги изкара отъ по-евтината работа.

У Напомняме на сливенскитѣ граждани, а особено гражданки, да побързатъ да се запишатъ членове на народното читалище, за да се ползватъ отъ намалени входове. Ето на 5 декември ще се даде за въ полза на читалището Шилеровата трагедия *Разбойници* и всѣки членъ ще може да спести половината отъ входа. На 26 декември сжщо ще има друго прѣставление. На 31 ще се даде вечеринка и т. н. прѣзъ цѣла година. Това не е малка економия, а сжще-врѣменно е и спомагане на читалището.

Ученицитѣ отъ тукашната гимназия чакатъ и мръзнатъ сутрина на училищния дворъ, до като се отвори училището. Едни отъ тѣхъ отиватъ по-рано, за да не закѣснѣятъ, като нѣматъ часовници, други пъкъ — за да попитатъ другаритѣ си съченици за нѣкакъвъ урокъ или задача. Не може ли дежурния учителъ да отива въ 7 часа тамъ (по градския часовникъ въ 7^{1/2}), та единъ часъ прѣди да почватъ класнитѣ занятия да се отваря училището, както слѣдъ пладнѣ въ 1 часа? Желателно е да се стори това, иначе ще бжде жестоко и съвсѣмъ нехигиенично зимѣ ученицитѣ да мръзнатъ тънко облѣчени и по-слабитѣ отъ тѣхъ да простиватъ, особено като имаме прѣдъ видъ, че върлува сега скърлатината, за която простудата е благоприятна почва.

Необходима нужда се явява, щото кметството ни да распореди вече за урегулиране на ония поне тѣсни и криви улици въ града, гдѣто минаването съ кола е почти невъзможно, а нечистотитѣ сж постоянното имъ украшение. Напримѣръ, „Кафтаджийската“ улица, гдѣто е помѣщеното на военната музика, една отъ най-живитѣ, е почти непроходима отъ тѣснина: мицувачитѣ на всѣка крачка сж въ опасностъ да се несрине отгорѣ имъ нѣкоя надвиснала, пропукана стѣна, а мърсотитѣ по къшетата сж до толкозъ, щото човѣкъ просто съ затуленъ носъ само може да минава отъ тамъ.

До Господина **Вожицъ Райновъ**

(Народенъ Прѣдставителъ).

Господинъ Б. Райновъ,

Ще ми позволите да пропусна всички заобикалки и прѣдсловия, които не служатъ за друго днесъ освѣнъ да забулятъ човѣчката искренностъ.

Наистина, по настоящемъ ние сме твърдѣ далечъ единъ отъ други. — Вие сте законодатель, — азъ избѣгалъ отъ прѣслѣдванието на изпълнителитѣ на Вашитѣ закони; вие издигате знамето на една партия, която, по моитѣ разбираня е една разбойническа шайка, която за да удържи властта въ рѣцѣтъ си не остави ни едно прѣстѣпление, прѣдвидено въ наказателния законъ, да не стори.

Ала, ако сега сме тѣй раздѣлени, то, чини ми се, че въ миналото има моменти отъ обща сѣдба, които и въ дадения случай ме каратъ да се обърна именно къмъ Васъ съ настоящитѣ си нѣколко реда.

И сега въ моето въображение живо става оная ноемврийска сутренъ прѣзъ 1897 год. въ Варна, когато Ви сварихъ прѣводийки Шекспировитѣ драми. Азъ си спомнямъ, сѣдящи единъ срѣщу другъ до масата говоримъ за Стоилово-то управление, което по онова врѣме, като натѣгна избирателната бюлетина на жандармската сабя, запуши устата на печата, разори България съ даване постоянно пари за разходки на княза и въобще бѣше вцепенило всѣко живо, мисляще у насъ...

— Да, Тодоровъ, — казвахте вие и лицето ви замжляваше оная безнадежна тѣга, която менъ, младъ въ живота, завладѣваше все по-силно и по-силно — и ако да можемъ да видимъ нѣщо въ бждаще... да се надѣиме на нѣщо... Азъ съ вашия братовчедъ, министра, съмъ другаръ още отъ Габровската гимназия, наедно сме дѣлили и тѣглила и неволи прѣзъ Стамболовия режимъ, а сега я вижте този човѣкъ, когото азъ считамъ за идеаленъ, на какъвъ княжески лакей се е обърналъ?... Всички сж добри, до когато не сж влѣзли въ двореца, — влѣзатъ ли веднажъ, бѣше... А и независимъ човѣкъ днесъ неможе да излѣзе — княза търси креатури....

И като да ви душеше скръбта, та вий постоянно спирахте, погледвахте ме отчаяно и двама навождахме безсилно глави къмъ пода.

— Да ви кажа ли, бай Райновъ, — тихо азъ прѣсвѣкохъ мълчането — не ми се иска да се занимавамъ съ политика... ще се отдамъ всецѣло на литературна работа...

— Недѣйте прави това, — подехте убѣдително вий. — На менъ често Борисъ Ганчевъ даваше „La Dépêche“ и азъ четохъ вашитѣ статии противъ княза... Продължавайте да пишете въ френскитѣ вѣстници: казвайте какви башибозуклуци сж вършатъ у насъ... Ние трѣба да гледаме да изтѣкнемъ прѣдъ очитѣ на Европа истината, че до като има въ България князъ, ний сме осѣдени на гибель... Азъ понѣкога си спомнямъ за Батемберга, па го сравнявамъ съ сегашния, онзи човѣкъ поиска да си купи едно мѣсто извади пари, купи го, а този — Боже избави, — песмѣй кметъ на негово име нищо да нарѣче — тапия иска...

Слѣдъ единъ дългъ разговоръ ний съ разбити сърдца се раздѣлихме.

И можахъ ли да помисля, че нѣма да се минатъ двѣ години и у васъ смутенъ ще заглѣхне този свѣщенъ гласъ на гражданска съвѣсть?...

Като чета тѣзи ужаси въ врѣме на допълнителнитѣ избори въ Видинъ, Пазарджикъ, Ямболъ, Силистра, Ломъ и пр., менъ все повече и повече завладяваше чувството, което испытвахъ бесѣдвайки съ васъ прѣзъ 1897 година. И азъ мислѣхъ, че ще има поне нѣколко отъ правителственото болшинство, които нѣма да запашатъ умъ за поясъ и въ народното събрание ще съумѣятъ да приковатъ на позорния стълбъ прѣстѣпника, който тѣй нахално се е усмѣлялъ да се подиграй съ правата на българскитѣ граждани.

А, за жалостъ, азъ слушамъ гласа ви отъ свещената трибуна да защитава тѣзи беззакония. Вие искате да хвърлите мжливна лъжа надъ зежщитѣ рани въ народния организъмъ.

И туй защо? — питамъ се азъ. Нима сѣданието на нѣкакъвъ си Т. Иванчевъ връхъ министерското кресло, нима олавянето единъ министерски портфейлъ отъ незная какъвъ Радо-славовъ е въ състояние да Ви накара да жумите прѣдъ образа на България?...

Прѣдъ този измѣченъ образъ? И по-тѣжно става менъ!

Berlin, den 23 Now. 99.

П. Ю. Тодоровъ.

Републикански пѣсни

I.

Разгледай Го и вижъ сърдцето му не е ли

Сърдце на мжченикъ!

Послушай що шепти отъ двайсетъ години вече

Скований му езикъ!

И, брате, чакъ тогазъ сла, сла ми казвай,

Че този глупъ народъ

Не е достоенъ вечъ поне за два-дни само

Свободенъ, тѣхъ животъ!

II.

Дано поне слѣдъ всѣко испитане,

Слѣдъ всѣкъ нещастенъ край

Душата ти да трепне, да въстане,

Живота да познай.

Дано поне тогазъ да заговори

Възъ тебъ народний гласъ

И миналото лудостъ да се стори

На твоето глупо „азъ“.

III.

Хвърли ти, ахъ, хвърли ти тѣзъ вериги —

И стина въ тозъ застой!

Разживитѣ идеи забрава ти, —

Не ставатъ тѣ за бой!

Че вижъ какъ денъ слѣдъ денъ замиратъ днитѣ,

Замиратъ безъ изходъ,

А ти си още калякъ младичитѣ

Въ дребновия животъ!

София, 6/IX 1899 г.

Д. Георгиевъ.

ОТВОРЕНО ПИСМО

До Г-на Прѣдседателя на Бургаското Околийско Учителско дружество „Заря“.

Копие в. в. „Съзнание“, „Работ. вѣстникъ“ и „Република“.

Г-не Прѣдседателю,

Подписанитѣ членове на д-то „Заря“: Киро Янчевъ, Хр. Гайтанджиевъ и Д. Гандевъ, като съобразихме:

1) Че нишката, която до сега ни е свързвала въ единъ съюзъ — да работимъ за ум-

ственото повдигане и гражданското съзнание на масата, между която живѣемъ и която само е въ състояние да даде дѣйствителна гаранция на учителя, като педагогъ и общественъ дѣя-телъ; нишката, която ни е давала мощъ, вдѣхвала енергия и ни е карала да диримъ другарската помощъ — съзнавайки, че само тази колективна дѣятелностъ може да ни заведе къмъ цѣльта, днесъ тази нишка (спорѣдъ установената въ V конгресъ цѣль) е разнищена — скъсана е...

2) Че сжществува едно противорѣчие между казаната цѣль, която, ужъ, се счита и за фактическа, и чл. 16 отъ устава, който (чл.) гласи: *всѣко Окол. Учителско дружество дѣйствува самостоятелно и пр.* Противорѣчието е явно:

а) Искаме да се гарантира независимостта на учителя, като общественъ дѣецъ, а го оставяме лично отговоренъ за своята дѣятелностъ. А това е все едно, като да прѣпрѣчимъ прѣдъ нѣкоя стѣна и да му кажемъ: „свободенъ си — ходи!“

б) Не може да се знае кой отъ постѣпки-тѣ уронватъ и кои не учителския авторитетъ. Спорѣдъ това нужно е класификация на самитѣ простѣпки, които съжъза ще защитава, а това е невъзможно;

в) Не може да се постигне една обща цѣль, щомъ за нея се прилагатъ не еднообразни срѣдства; и

г) Казано е (Съзнание бр. 1, год. II, стр. 2) че съжъза гарантира личността до толкова, до колкото нейната дѣятелностъ хармонира съ дѣйствуещитѣ закони, когато се знае, че тѣзи именно закони ни стѣсняватъ и ний се организираме за борба срѣщу тѣхъ.

3) Че единичното упование (гл. бр. 10 отъ Съзнание стр. 1, год. II) за постигане на цѣльта е въ спечелването авторитетъ прѣдъ властитѣ, което ще каже: да останемъ глухи прѣдъ общественото мнѣние — най-добрия въ случая сѣдия. А знайно е, че измѣнение въ положението ни ще дойде не отъ горѣ, тѣй като за въ интереса на властующитѣ е да задържатъ сжществуващата обстановка на нѣщата, а — отдолу — отъ онеправданата маса, която търси лѣкъ на своето незадоволство въ измѣняването на сжществуещитѣ форми. Нейното мнѣние трѣбва да имаме ние на страната си, а не авторитетъ прѣдъ властитѣ. А пъкъ мнѣнието на масата (общ. мн.) ще го спечелимъ, *когато се облизимъ съ нея, дѣйствуваме срещу нея и за нея.* Ако въ тая си работа паднемъ въ неволя, съжъза не ще иска и да знае за насъ (чл. 16 отъ устава).

4) Че, мислимъ ний, повдигането на учебното дѣло и пр. (п. вторий отъ цѣльта) не може да се постигне съ посоченитѣ въ устава срѣдства, а само съ економическото подобрѣние на масата; и

5) Че при сегашното положение на съжъза, нашата дѣятелностъ трѣбва да се ограничи само въ трупане на пари (поне въ това имаме защитата на съжъза), въ могъществото на които слабо се увличаме!... Още повече, като може да се прѣдложи, че тѣ (паритѣ) единъ прѣкрасенъ денъ могатъ да бждатъ сладъкъ залагъ въ устата на нѣкой отъ комитетитѣ, за което вече имаме добъръ примѣръ — рѣшихме да напуснемъ редоветѣ на съжъза, до като той е съ сега положената и тѣй разбира на цѣль, и, макаръ рисковано, да се прилѣпимъ къмъ нѣкоя отъ политическитѣ партии, които, ако не друго, ще ни даватъ поне морална подкрѣпка.

За това Ви съобщаваме, г-не прѣдседателю, че за напредъ не искаме да се числимъ членове на д-вото „Заря“, до като то не заживѣе независимо отъ съжъза.

с. Боклуджа, (Бургаско). 15/XI 99 год.

Съ почитание:

К. Янчевъ

Хр. Гайтанджиевъ

Д. Гандевъ.

Какво става по чужбина.

Франция.

Разпита на обвиняемитѣ по заговора срѣщу Републиката е отдавна свършенъ, наблюдава да се свърши и разпита на свидѣлитѣ. Какви низки работи се откриватъ да сж вършили тѣзи политически вагабонти; съ какви срѣдства сж си служили да произвѣждатъ онѣзи противорепубликански манифестации, сега излизатъ на яве. Всѣки главатаръ е плащалъ на 30—40 души по 5 л. да викатъ „Долу Републиката, Да живѣе армията!“ Колко хиляди или по-добрѣ колко милиона лева е коствалъ този викъ на монархиститѣ, антисемититѣ, клерикалитѣ, народничитѣ, консерваторитѣ! Че дѣйстви-

телно се е харчило милиони за манифестациите по смъртта на Фора, избирането на Лубе, и по надирьварванието в Auteuil, се вижда отъ намьренитъ напоследък въ зданието, гдѣто се редактира клерикалния вѣстникъ „Кръстътъ“ вь касата на касиера на Асомициониститъ (религиозенъ орденъ), г. Хиполитъ 1 милионъ и 800 хиляди лева златни за текущи нужди по пропагандата. И когато тѣзи лица, подкупени по 5 л., викаха „Да живѣе армията, Да живѣе Мерсие, Долу Републиката“!.. Клерикалнитъ вѣстници пълнѣха колонитъ си, като наричаха тази пащачь отъ нещастни „француски народъ“. „Народа“!.. „Франция“!.. Каква подигравка? Какво нищожество е да бѣде човѣкъ такъвъ партизанинъ!

На 14-и Ноември парижкитъ студенти сж празнували отварянето на новото здание, гдѣто ще се помѣщава „общото студенско събрание“. Поканени сж биле Лубе, Валдекъ-Руссо, Милерандъ, Боденъ, всички професори, декани, ректора и много други заблѣжителни личности. Държали сж рѣчи Лубе, Лависъ и др. Викове-тъ „Да живѣе Републиката, Да живѣе Лубе, Да живѣе Зола, Долу националиститъ, Долу клерикалитъ“! сж прѣкъсвали на всѣка минута ораторитъ. Ето единъ пасажъ отъ рѣчта на Лубе: „Като ида да засвидѣтелствувамъ на едно такава дѣло моята искрена симпатия, нажаленъ, за гдѣто днесъ ви горовя отъ далечъ и за гдѣто не съмъ по-младъ освѣнъ по сърдце, азъ съмъ обаче щастливъ, като глѣдамъ, колко сж прави тѣзи, които вѣрватъ на едно прѣкрасно утро и въ бѣдация триумфъ на общия миръ. Вие, ще бѣдите носителитъ на този миръ, вие — утрѣшния народъ“!..

Белгия.

На 12-и Ноември Камарата гласува и приела закона за пропорционалното прѣдставителство. Тази реформа ще намали значително клерикалното множество. Социалиститъ депутати бѣха раздѣлени отъ начало по този въпросъ, но въ момента на вотиранието тѣ се съгласиха, слѣха се и Леонъ Фюрнемонъ, въ името на цѣлата група, каза, че връзката между социалиститъ е нескъсваема и че една повторна борба за въ полза на всеобщото гласоподаване се почва. Законътъ е билъ приетъ съ 70 гласа противъ 63 и 8 негласували. Депутатитъ социалисти викаха: „Да живѣе социалната република, Да живѣе общото гласоподаване“! В. „народъ“ публикува вечерта единъ манифестъ, съ който ками народа да поднови борбата. Ето нѣкои пасажитъ отъ манифеста:

„Днесъ и утрѣ, непрѣкъснато, неотстъпно, пролетарията подържа кореннитъ си искания; „Всеобщо гласоподаване!“

„Ний се клехме, че ще го сполучимъ.“

„Часътъ е дошелъ да удържимъ клетвата си.“

„За да може пролетариятъ справедливо да бѣде прѣдставляванъ, всеобщото гласоподаване се налага.“

„За да се направятъ, не само на книга, голѣмитъ реформи, несправедливото множествоно гласоподаване трѣбва да излезе.“

„Ние казимъ всички работнически федерации да употрѣбятъ всички срѣдства за дѣйствие, пропаганда, които притѣжаватъ, за да подкрепятъ прѣдложението за ревизия отъ Paul Janson и приятелитъ му.“

„Трѣбва да уголѣвимъ работническата сила чрѣзъ бавно дѣйствие, непрѣкъснато, търпеливо; чрѣзъ умствената, моралната и икономическата пропаганда — чрѣзъ перото и словото, печата и митинга, вѣстника и брошурата, чрѣзъ организирането.“

„Социалисти пролетарии!“

„Искате ли да се примахнатъ прѣчкитъ, които срѣщате по пътя си?“

„Сгруппирайте се!“

„Искате ли чрѣзъ вашето морално могъщество надъ господствуящитъ класи, да завладѣете правото на властвуване на света!“

„Обучавайте се, морализирайте се!“

„Искате ли най-послѣ, върху економическата ви сила, като на скала, да съградите неразрушимата черква на бѣдащето!“

„Организирайте се!“

Така щото, борбата, която много мислѣха за свършена, почва отъ ново и съ по-голѣмо ожесточение.

Испания.

Слѣдъ като похарчи толкова милиона на праздно по войната съ Кубанцитъ, испанското правителство се намѣри въ положението на нашето — безъ пари. Испания е била нѣкогашъ

Отговоренъ редакторъ: Г. Стратиевъ

страна, жителитъ на която сж можели да даватъ доста голѣми данаци за посрѣщане на необходимитъ (sic) нужди на двора и правителството, но сега тя е току-речи пустиня, жителитъ ѝ, научени лесно да си искарватъ прѣпитанието, почватъ да чувствуватъ тежестта на данѣка, отъ година на година той се увеличава и слѣдъ войната стана непоносимъ. Вѣстницитъ почнаха да атакуютъ тамъ, гдѣто мислѣха за добръ, нѣ нищо не излѣзе; за това гражданетъ отъ нѣкои градове сами се рѣшиха да дѣйствуватъ. Тѣ отказаха да платятъ данѣка си. Малкитъ градове и села скоро се покориша. Подъ натиска на испратенитъ войници въ кѣшитъ имъ (както Стамболовъ направи съ Садина), за да се освободятъ отъ този начинъ на събиране данѣкъ, тѣ платиха, но гр. Барселона и Валенция, по голѣми градове, не се оплашиха отъ тази мѣрка, тѣ не допуснаха войницитъ въ града. Станаха даже кървави збивания. Дюкенитъ бѣха затворени и гражданетъ не знаеха какво ще ги сполети отъ кѣмъ Мадритъ. Съобщенията бѣха прѣкъснати, телеграфа и телефона спрѣни. Военния параходъ „Карлосъ V“ биде испратенъ въ пристанището на Барселона подъ прѣдлогъ на военна маневра, а въ сжщностъ да уплаше гражданетъ съ бомбардиране. Затвора бѣше пълненъ съ граждани отказали да платятъ. Кметовѣ на тѣзи градове бѣха повикани въ Мадритъ, гдѣто сж се изказали солидарни съ съгражданетъ си и желаели щото затворенитъ да бѣдѣтъ пуснати на свобода и да се направятъ нѣкои отстъпки. Всичко имъ било обѣщано. Само че гражданетъ, които познаватъ обѣщанията на управницитъ си, не посрѣщнаха това съ голѣма радостъ. Съобщенията сж почнати отъ части, затворенитъ граждани сж пуснати на свобода, нѣ парахода „Карлосъ V“ си стои още да дава страхъ на населението. Въ това сжщо врѣме и чиновницитъ по трамваитъ въ Мадридъ напуштатъ работата за безбожното имъ експлоатиране. Стачката се продължава повече отъ 3 недѣли и най-послѣ работницитъ — чиновници бидоха удовлетворени и подкачиха работата си.

Общото положение на държавнитъ работи, обаче, си остава сжщото, както и нашето финансово положение.

Английска Индия.

Лордъ Курзонъ е много занятъ съ грозящата и неминуема хала — гладътъ, който почва да се чувствува на Индийския полуостровъ. Вѣстникътъ Westminster Gasette съобщава, че на пространство отъ 165,000 кв. к. м. съ народонаселение отъ 25 милиона гладътъ е показалъ призначитъ си. Сухата, която царува въ Ражпугана, на севѣръ отъ Бомбай, е една отъ главнитъ причини на това нещастие. Вагабонти, крадци, болни, стари и млади се втичатъ въ голѣмитъ градове. Лордъ Курзонъ, главниятъ управителъ, е устроилъ обществени прѣдприятия, за да намѣри по този начинъ работа на гладнитъ безъ работа, но за да се намѣри работа на 25 милиона хора, ще му бѣде абсолютно невъзможно за сега. Така щото положението въ Индустанъ е едно отъ най-критическото.

Австрия.

Социалиститъ въ Виена започнаха енергически да се боратъ противъ антисемититъ, които съставляватъ болшинство въ Виенското окръжие. На 6-й того сж станали 13 събрания въ столицата. Дневниятъ редъ разискванъ въ всичкитъ събрания е билъ слѣдующия: „Изборната реформа въ Виена и послѣднитъ скандали на антисемититъ.“

Русия.

Произволитъ надъ Руската младежъ отъ страна на императорската полиция още продължаватъ. Въ Дорнатъ директора на университета съ съдѣйствието на полицията растури клуба на студентитъ.

— Двама студенти задържени. Вслѣдствие на малтретиранията отъ полицията се самоубили.

СТАЧКИ.

— Приблизително 2500 работници диамантисти отъ Амберосъ, сж останали безъ работа влѣдствие Англо-Трансваалската война.

На 19-й того деветъ хиляди сдружени рудокопачи отъ Manteau les Mines, — слѣдъ като доложиха на секциитъ си несправедливоститъ и злоупотребуванията, които компанията върши надъ тѣхъ, рѣшиха съ вишегласие да обявятъ обща стачка.

Компанията ще бѣде принудена да удовлетвори исканията на работницитъ.

— Повече отъ 2200 стачници отъ Andin-coust, Volentigney и Beaulieu се съгласиха да направятъ едно посѣщение на парижкитъ си другари. Тѣй и направиха на 21 того, нарѣдени като войници и съ пѣсни и музика трѣгнаха начело съ знаме носяще девизътъ: Vivre en travaillant ou mourir en combattant.

Книжарница **Иванъ С. Топаловъ** — Сливенъ.

Излѣзоха отъ печатъ и се намиратъ за проданъ въ книжарницата ми:

1. Рѣчнице за употрѣбление на **Ж** и **Ъ** въ коренитъ на думитъ, споредъ новия правописъ.
Цѣна 5 ст.

2. Комедията „Благороднитъ“ отъ Молиера.
Цѣна 40 ст.

Обявление

Долоподписаний, обявямъ на интересующитъ се, че имамъ готови за продаване 400000 керемиди и 12000 тухли испечени, които се намиратъ въ с. Артаклари.

Условия за продажба най-износни.

За споразумѣние при **НИКОЛА П. РАЙ-НОВЪ** — Сливенъ. 3—3

ОБЯВЛЕНИЕ № 14788

Явямъ, че отъ двукратното публикувание настоящето въ в. „Република“ ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитъ недвижими имоти, лежащи въ землището на с. Борисово.

1. Една кория въ землището на с. Борисово въ мѣстността „Кара-орманъ“, отъ 7 дек., оцѣн. за 100 л. 2. Кория въ сжщото землище въ мѣстността „Каирака“, отъ 30 дек., оцѣн. за 80 л. 3. Единъ дворъ въ с. Борисово, отъ една сламенна кѣща, плѣвникъ съ плетъ, покритъ съ керемиди, съ дворно мѣсто отъ 5 дек., оцѣн. за 50 л. 4. Нива въ сжщото землище, въ мѣстността „Бабишки кантонъ“, отъ 20 дек., оцѣн. за 60 л. 5. Нива въ сжщото землище, въ мѣстността „Крива круша“, отъ 6 дек., оцѣн. за 15 л. 6. Нива въ сжщата мѣстностъ отъ 6 дек., оцѣн. за 15 л. 7. Нива въ мѣстността „Махленски баиръ“, въ сжщото землище отъ 13 дек., оцѣн. за 30 л. 8. Ливада въ сжщото землище, въ мѣстността „Лазарника“, отъ 3 дек. и два ара, оцѣн. за 15 л. 9. Ливада въ сжщото землище, въ мѣстността „Тузлата“, отъ 4 дек., оцѣн. за 20 лева.

Имота принадлежи на Колю Ивановъ отъ с. Борисово и ще се продаде за исплащане дълга му 440 л. къмъ Маринъ П. Маринковъ отъ гр. Сливенъ по изпълнителний листъ № 670. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

г. Ямаолъ, 29/XI 1899 год.

1—2

Сждеб. приставъ: П. Чомаковъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 7519

Явямъ, че отъ двукратното публикувание настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитъ недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ.

Дворъ въ мах. Драгойчега, при съвѣди: Ив. Кандърмаджия, баба Ганчеваца, Желю Минчевъ и пѣтъ, оцѣненъ за 100 лева.

Имота принадлежи на Ив. П. Дюмеря отъ Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга 100 лева къмъ Слив. Землед. Касса по изпълнителний листъ № 4031. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

г. Сливенъ, 16/XI 1899 год.

1—2

Сждеб. приставъ: Абаджиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 12160

Явямъ, че отъ двукратното публикувание настоящето въ в. „Република“ ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитъ недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Ямболъ.

1) Единъ дворъ находящъ се въ II отдѣлъ на гр. Ямболъ, въ мах. „попъ Николова“ състоящъ отъ три стаи, една мааза, единъ кладенецъ заедно съ дворно праздно мѣсто отъ около 180 кв. метра, при граници: А. Паламидовъ, Георги Дуплевъ, Панайотъ Х. Станчевъ и Никола Черневъ, оцѣненъ за 700 лева.

Имота принадлежи на Киро Тодоровъ отъ гр. Ямболъ и ще се продаде за исплащане дълга му 400 лева къмъ Ямбол. Земл. Касса по изпълнителний листъ № 2118. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004—1027 отъ Гражд. Сждопроизводство.

г. Ямболъ, 18/IX 1899 год.

1—2

Сждеб. приставъ: П. Чомаковъ

Дружествена печатница „Трудъ“ — Сливенъ